

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

กาฝากในใจเรา

เห็นไหมละแจกของไปทางเวียงจันทน์วันที่ ๓ (เป็นทานบารมีใหญ่ทั่วลาวเลย ค่ะ) อย่างนั้นละทำเรื่อยแหละ ประมาณสักสิบปีล่วงไปแล้วไปช่วยทางด้านโน้นทางบึงกาฬ ข้ามนั้นก็เข้าเลย อันนั้นก็ไม่น้อยเหมือนกัน อย่างนี้ละแบบเดียวกัน คือเอารถสิบล้อๆ ไปเลย แจกแล้วมาบอกเราไม่บอกเราไม่สำคัญ ขอให้สม่ำเสมอแจกให้ทั่วถึงกันไปตามสิ่งที่มีเท่านั้นละ ไปทางบึงกาฬก็เหมือนกัน ดูจะสิบปีมาแล้ว ช่วยเยอะข้ามบึงกาฬไป อันนั้นดูเหมือนสร้างตึกพยาบาลให้สามหลัง แล้วก็เอกซเรย์ เท่าที่จำได้นะ รถพยาบาล นอกจากนั้นจำไม่ได้แต่มาก สำหรับอาหารก็สิบล้อๆ ไปเลยเที่ยว ติดต่อบอกกับเขาทางโน้น เขาก็บอกให้ข้ามไปเลยขึ้นเลย เขาก็เตรียมพร้อม ทางนี้พอข้ามไปปั๊บก็ขึ้นเลย ของเทโนโกดังเลย รถเราไม่ใช่บ่อยๆ นะ สิบล้อๆ ไปแต่ละที ห่างไปดูเหมือนสิบปี ฟังได้มาช่วยอีกคราวนี้ สพุเพ สตุดตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้นครอบโลกธาตุ ธรรมพระพุทธเจ้ากระจายทั่วถึงหมด

เครื่องมือแพทย์ถ้ามาก็มาที่นี้แหละ คือการจ่ายเงิน บิลมาที่นี้ ดูจะยังไม่หมดทางเวียงจันทน์ ทางโรงพยาบาลศูนย์อุดร มาเรื่อยๆ เครื่องมือที่ตกมาไม่ได้มาพร้อมกัน มีที่ไหนก็สั่งที่นั่นๆ แล้วแต่จะได้บริษัทใด บางทีออกสั่งนอกไปเลยก็มี ตกมาเมื่อไรเมื่อหมอเขาตรวจคุณภาพของเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว เสร็จแล้วเขาก็ส่งบิลมา คือเราไม่ต้องดู ที่แรกเขานิมนต์เราไปดู ไม่ไปเรารู้หมอมไม่ได้ หมอต้องตรวจคุณภาพของเครื่องมือแพทย์ หมอรับรองแล้วให้ส่งบิลมาเลย บิลมาจากบริษัทใดๆ เราก็ส่งเงินไปบริษัทนั้นๆ เลยเที่ยว ก็ไม่เคยมีขัดข้องนะ ถูกต้องๆ

ที่มาวันนั้นรถสิบล้อ ๓ คันมาจากเวียงจันทน์ สำหรับทางเมืองไทยเราเอง เรียกว่าแจกตลอด แจกเงินด้วยการสร้างนั่นสร้างนี่อยู่ตลอด เวลาโรงพยาบาลกำลังอยู่สามตึกที่ยังไม่เสร็จ ตึกหนึ่ง ๒๒ ล้านที่กำลังสร้างเวลานี้ อีกสองตึกเท่าไรไม่รู้ ช่วยอยู่อย่างนั้น แล้วเครื่องมือแพทย์ช่วยตลอด สำหรับเงินวัดป่าบ้านตาดนี้เรียกว่าเงินเพื่อโลกเลยไม่ผิด ที่จะแยกไปอะไรรอบๆ วัดนี้ก็อย่างนี้ นอกนั้นออกช่วยโลกทั้งนั้น จึงว่าเงินวัดป่าบ้านตาดเรียกว่าเงินเพื่อโลก ออกกระจายไปหมดอย่างนี้แหละ ไม่มีเพื่อวัด ไม่เห็นมีอะไร อะไรก็เหลือเพื่อๆ ในวัด จะให้มันท่วมมันตายได้เหมือนกัน พระท่วมมาก ๆ มันตาย

ต้นไม้สูงๆ น้ำท่วมข้างล่าง ท่วมรากมันมันยังตายได้ สิ่งเหล่านี้มันท่วมได้ตายได้ พระไม่รู้จักประมาณเห็นแก่ความโลภโลเล ตะกละตะกลาม ตายได้ ตายจากอรรด

จากธรรม ตายจากศาสนา ยังเหลือแต่หัวโล้น ๆ ใช้ไม่ได้เลย ต้องเอาอย่างนั้นซิ ลูกศิษย์ ตถาคตมีที่ตองติที่ตรงไหน ถ้าดำเนินตามศาสนธรรมที่พระองค์สอนไว้ ไม่มีใครที่จะ สวยงามยิ่งกว่าเพศสมณะ เพศของพระ กิริยาอาการเคลื่อนไหวไปมาจะไม่เป็นภัยต่อ ผู้ใด แต่เป็นคุณประโยชน์แก่ผู้ได้เห็นได้ยินทั้งนั้น นี่ละผู้เป็นลูกศากยบุตรเป็นอย่างนั้น

ที่มันแสงหูแสงตาจนเกิดความกระทบกระเทือนเหล่านี้ นี่มันพระแสงพระ เรียกว่าพระกาฬก กาฬกเกาะไม้ต้นใดตาย ๆ คือมันเกาะกิ่งไม้ต้นนั้น แต่มันเอาไม้ต้น นั้นเป็นเนื้อเป็นหนังของมันของกาฬก เพราะฉะนั้นกาฬกเกาะไม้ต้นใดมากเท่าไรตาย ง่าย ๆ อันนี้ก็เหมือนกันพระกาฬก เกาะอยู่ในศาสนานี้ก็ทำให้ศาสนาเสื่อมลง ๆ สุดท้ายศาสนาเลยกลายเป็นป่วยของพวกนี้ ของพวกกาฬกไปหมดเลย นี่เราพูดตาม ธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ประเภทที่ท่านเรียกว่าประเภทกาฬก เป็นพระก็พระ กาฬก หากคุณค่าไม่ได้ มีแต่พิษแต่ภัย ถ้าเป็นพระลูกศิษย์ตถาคต สมณานุจ ทสฺสนิ เอตมฺมจฺจลฺมตฺตมฺมิ การได้เห็นสมณะผู้สงบกายวาจาใจจากบาปกรรมทั้งหลาย เป็น มงคลสูงสุด นั้น นี่ละที่ว่าเห็นสมณะเป็นมงคลสูงสุด เป็นอย่างนั้น

อย่างไรได้เห็นพระพุทธเจ้าแต่ละครั้ง ๆ เวลาเสด็จออกบิณฑบาต ดังที่ท่านพูด ไว้ในพระบาลีว่า ปุพฺพณฺเฑห ปิณฺฑปาตณฺจ ตอนเช้าเสด็จออกบิณฑบาต มนุษย์มา เทวดาทั้งข้างบนทั้งข้างล่างอนุโมทนาสาธุการ ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน เขา ได้เห็นขณะหนึ่งตาเขาก็เป็นมงคล เป็นสิริมงคล ใจเขาก็ยิ้มแย้มแจ่มใส หูได้ยินตาได้ เห็นเป็นมงคล ๆ ทั้งนั้น นั่นท่านผู้เป็นมงคลไปไหนเป็นมงคลหมด ผู้เสียดจัญไรไป ไหนเป็นพินเป็นไฟไปหมด ต่างกันนะ

เพราะฉะนั้นจึงให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัว ทางประชาชนก็เหมือนกัน ทางพระก็ให้ ตื่นเนื้อตื่นตัว ระวังระวังตัวเสมอ ทางด้านของพระก็มีภัยรอบด้านเหมือนกัน ทางด้าน ประชาชนก็มีภัยรอบด้าน ทางด้านทางโลกก็มีภัยรอบด้าน ต้องได้ระวัง เราเป็น เจ้าของของชาติ เป็นเจ้าของของศาสนา ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบท่านระวัง ระวังอะไรไม่ดี ท่านปิดออก ๆ ท่านไม่ให้เข้ามายุ่ง นี่ละที่ว่าสังฆเภทเป็นขึ้นมาในเมืองไทยแล้วใครรู้ หรือไม่ละ

สังฆเภทนี้เป็นกรรมที่หนักมากที่สุด ในอนันตริยกรรม ๕ ประการ กรรมนี้ท่าน ยังยำเข้าอีกว่า ถ้ายังมีสติระลึกได้อยู่อย่าทำเป็นอันขาด ฟังซินะ คือกรรมนี้หนักมาก ที่สุด ตกนรกก็เป็นหลุมอันดับหนึ่ง ท่านบอกไว้ชัดเจน อนันตริยกรรมนี้หมายถึงว่า กรรมนี้ เวลาเป็นโทษขึ้นมาแล้วนี้ เสวยกรรมอย่างหนักแสนสาหัสแต่ไม่ยอมให้ตาย จิตนี้ตาย ไม่เป็น ลงนรกก็กัปกัลป์ หลุมไหนก็ยอมรับเคราะห์กรรมของตัวที่ทำลงไป จะมีความสุขตั้งผู้ที่ตกนรกหลุมอนันตริยกรรมนี้ จะมีความสุขชั่วฟ้าแลบเท่านั้นไม่มี ท่าน

เรียกว่าอนันตริยะ ไม่มีระหว่างเลย เป็นพีดไปเลยตั้งแต่วันตก แต่ใจนี้ไม่เคยตาย ทรมาณอยู่อย่างนั้นตลอดจนกระทั่งสิ้นกรรมของมัน

ท่านจึงย้ำเข้าอีกว่า ถ้ายังพอมีสติอยู่ อย่าทำเป็นอันขาด ฟังซินะ ฆ่ามารดา หนึ่ง ฆ่าบิดา หนึ่ง ฆ่าพระอรหันต์ หนึ่ง ฆ่าพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตายก็ตาม หนึ่ง สังฆเภท ยุยง ให้สงฆ์ที่มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันด้วยศีลด้วยธรรมให้แตกแยกจากกัน กลายเป็น คนละฝั่งละฝาไป นี่เรียกว่าสังฆเภท แตกแยกจากกัน เวลานี้เมืองไทยเรานี้ก็กำลังเป็น สังฆเภทแล้ว ท่านตั้งชื่อเอาไว้ว่าสังฆเภท คือทำสงฆ์ให้แตกจากกัน ที่นี้สงฆ์แตกจากกัน ก็เห็นกันอยู่อย่างนี้ละ นี่กำลัง พวกฝ่ายดีก็รังเกียจฝ่ายชั่ว คนหนึ่งสะอาด คนหนึ่งสกปรก โดดลงไปในบุตรในคูแล้วจะขึ้นมาคลุกเคล้าหรือคละเคล้ากับพวกที่สะอาด จะคละเคล้าได้ยังไง มันเข้าไม่ได้ อย่างนี้ละ

ท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านรักท่านสงวนหลักธรรมหลักวินัยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียกว่าเอาชีวิตเข้าแลกเลย ด้วยการรักษาหลักธรรมหลักวินัยไม่ให้คลาดเคลื่อน นี่คือท่านผู้สะอาด ที่นี้อีกพวกหนึ่งไม่มีหิริโอตตปปะ เป็นอัสซีหายางอายุไม่ได้ ตะกละตะกลาม ควรจะได้ยังไงๆ ตามอำนาจของกิเลสนั้นละ อยากให้เขายกยอปอปั้น ว่าเป็นคนดี ตีอะไรมันชั่วอย่างนั้น ความหยาบของกิเลสนี้เป็นประเภทที่หยาบโลนเป็นลำดับ ความหยาบของกิเลสเมื่อแทรกเข้าไปในพระก็เป็นพระหยาบโลนไป ที่นี้พระหยาบโลนกับพระสกปรกจมมูตรจมคู จะโดดขึ้นไปเกี่ยวเกาะคลุกเคล้ากันกับพระที่ตีมันเข้ากันไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วต้องแยกกัน แยกกัน นี่เรียกว่าสังฆเภท

เวลานี้ในเมืองไทยเราก็กำลังแสดงฤทธิ์แสดงเดชทางฝ่ายชั่วช้ำลามก ฝ่ายตะกละตะกลาม นี่ละพวกประเภทที่จะทำลายศาสนา ทำลายผู้ทรงศีลทรงธรรมที่ดี ให้ได้รับความเดือดร้อนกระทบกระทั่งกันดังที่เห็นนี้ละ สังฆเภทกำลังเกิดแล้วในท่ามกลางสงฆ์แห่งประเทศไทยเรา เดียวนี้เลยไม่มีอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์ สกปรกไปหมดด้วยความประพฤติ โดยที่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป หัวพระพุทธเจ้าคืออะไร คือธรรมวินัย รวมแล้วเรียกว่าศาสนา ก้าวออกไปก้าวไหนก็เหยียบหัวพระพุทธเจ้า กิริยาอาการแสดงออกเหยียบหัวพระพุทธเจ้าตลอดเวลา นี่ละพวกอัสซีตา หาความละอายบาปไม่ได้

ที่นี้ผู้รักษาผู้เทิดทูนพระพุทธเจ้าด้วยการประพฤติปฏิบัติเต็มหัวใจอยู่แล้ว ก็เข้ากันไม่ได้ ที่นี้ฝ่ายสะอาดกับฝ่ายสกปรกเข้ากันไม่ได้ ก็แยกกันเป็นคนละฝั่งไปแล้ว อย่างเตือนกันสอนกันฝ่ายศีลฝ่ายธรรม สอนกันไม่ยอมรับ ไม่ยอมรับก็ปิดอกเลย ที่จะไปบังคับบัญชาเขาบังคับไม่ได้ เราก็รักษาตัวของเราไว้ ฝ่ายของเราเอาไว้ อย่างนั้นละ นี่ละเป็นสังฆเภท มันแตกแยกจากกันให้เห็นชัดๆ ในเมืองไทยของเราจะไปหาที่ไหน หาที่

พวกชั่วช้าลามกกับพวกที่มีความสะอาดด้วยศีลด้วยธรรม สะอาดกับสภปรกมองดูก็รู้ แยกแยกกันไป จากนั้นก็ประชาชน ทางฝ่ายโลกก็เต็มไปด้วยความตะกละตะกลาม บ้ายศบ้ำลาค บ้ำสรรเสรีญเียนยอ บ้ำอยากเป็นใหญ่เป็นโตเลยเมฆเลยหมอก เลยจรวดดาวเทียมไป

ที่นี้พวกนี้มันก็อยู่กับมนุษย์ที่มีศีลธรรม มีความสงบงามตาตามประเภทของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันเป็นผาสุก เพราะความรู้ความเห็นความเป็นไม่กระทบกระเทือนกัน ก็อยู่กันเป็นผาสุก ที่นี้กรีธาของความสภปรกนี้มันเข้าไปตรงไหนกระทบกระเทือนอย่างในเมืองไทยของเรานี้ก็ถือรัฐบาลเป็นที่ตั้ง รัฐบาลเป็นจุดศูนย์กลางที่จะให้ความร่มเย็นแก่ประชาชนทั่วๆ ไป แล้วมากลับกลายเป็นรัฐบาลเป็นเพชรฆาต เป็นผู้สังหารชาติบ้านเมืองแล้วมันจะเข้ากันได้ยังไง สุดท้ายประชาชนเขาเป็นคนก็ต้องเคลื่อนไหว ดังที่เห็น เมื่อวานนี้ก็เห็น นีละพวกคนดีเขาทนดูไม่ได้ คนชั่วออกจลาจลตายของตน จนกระทั่งลืมนึกไปว่า ทั้งประเทศไทยเรานี้คือคนไม่ใช่หมา หมาก็อยู่กับคนแต่คนเป็นใหญ่ แล้วก็รู้ซิคน คนดูคนฟังคน พุดผิตพุดถูกตีชู้ก็รู้กัน เมื่อทนไม่ไหวแล้วก็แสดงอาการตอบรับกัน ก็เป็นอย่างนั้นแหละ

ทางพระสงฆ์ก็เหมือนกัน เมื่อไม่ไหวแล้วก็แสดงอาการตอบรับกัน เช่น ประชุมกันชี้แจงเหตุผลด้วยศีลด้วยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ไม่ยอมรับกันก็แยกกันไป อย่างที่เขาว่ามหาเถรสมาคมทุกวันนี้ ในครั้งพุทธกาลไม่มีมหาเถรสมาคม แต่ก่อนพระก็มากเหมือนกัน แต่พระมากมากด้วยศีลด้วยธรรม ไม่เพ้อไม่กระทบกระเทือนกัน แต่พระทุกวันนี้มากด้วยกาฝากมหาภัย กัดศาสนาแหลกไปหมด กัดพวกเดียวกันให้แหลกไปหมด มันก็ต้องมีตักมีเตือนกัน เมื่อตักเตือนไม่อยู่แล้วที่นี้ก็แยกกันเป็นคนละฝักละฝ่าย ฝ่ายเขาฝ่ายเรา

ตั้งมหาเถรสมาคมทุกวันนี้แต่ก่อนไม่เคยมี สงฆ์เท่านั้นพอ เอาสงฆ์เป็นใหญ่เลย สงฆ์เหล่านั้นมีแต่สงฆ์ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ไม่ใช่สงฆ์กาฝากอย่างสมัยปัจจุบันนี้ ท่านไม่มี มหาเถรสมาคมไม่มี เจ้าคณะนั้นเจ้าคณะนี้ก็ไม่มี มีแต่พระสงฆ์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบองค์ไหนที่ไม่ดีเตือนกัน เมื่อเตือนกันไม่อยู่ เอาไว้ไม่อยู่แล้วก็อ๊ปปเปหิ ชับออกๆ อย่างนั้นละ ทุกวันนี้ก็มีมาทุกแบบ แฝงเข้ามา ถ้าแฝงเข้ามาพอเป็นเครื่องส่งเสริมศาสนา ส่งเสริมสังคมให้มีความสงบร่มเย็นก็อนุโลมกันมาๆ ที่นี้เมื่อมันเป็นภัยแล้ว ที่ว่าจุดที่จะส่งเสริมส่วนรวมให้มีความสงบร่มเย็น มันกลายเป็นพินเป็นไฟแล้ว ก็ต้องมีกระทบกระเทือนกันแล้วก็โต้ตอบ จากนั้นก็ประชุมกันละ แล้วแต่ที่จะชี้แจงอย่างไร เมื่อไม่ฟังแล้วก็แยก

อย่างมหาเถรสมาคมเวลานี้เราเองก็เคยได้พูดมาแล้ว ไม่สะทกสะท้าน เพราะเอาหลักธรรมหลักวินัยมาพูด ไม่ได้เอาความจอมปลอมมาพูด ตั้งเป็นมหาเถรสมาคม มหาเถรสมาคมต้องเป็นอรรถเป็นธรรม มีแต่คนดีคนดีเป็นตัวอย่าง เข้าไปเป็นมหาเถรก็คือว่าพระผู้ใหญ่ๆ ควรจะเป็นที่ไว้วางใจให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่ผู้น้อยนั่นเอง จึงตั้งเป็นมหาเถรสมาคม ที่นี้มหาเถรสมาคมมันก็มีคนชั่วช้ำลามกเข้าไปอยู่ในวงมหาเถรสมาคม หัวหน้ามหาเถรสมาคมก็เป็นหัวหน้าใจร เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็เข้ากันไม่ได้ ปิดอย่างนี้ละ

อย่างที่ออกประกาศ ทางพระสงฆ์ผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่ยอมรับ มหาเถรสมาคมเป็นมหาโจรรับได้ยังไง เอาค่านมาว่ามหาโจรยังไง ก็จะไล่เบี้ยกันเข้าไป เมื่อบอกยังไงก็ไม่ฟังก็ตัดกันออกเป็นคนละฝักละฝ่ายไป นี่ละสังฆเภทแยกกันอย่างนี้ จำเป็นอะไรจะต้องประกาศสังฆเภทคะแพด มันเป็นอยู่ในตัวของมันเองแล้ว

นี่อะไรถ้าปีนเกลียวออกไปจากศีลจากธรรม จากความดีงามแล้ว พระเราไม่น่าดูเลย พวกเดียวกันก็ดูกันไม่ได้ ประชาชนทั่วๆ ไปเขาก็ดูไม่ได้เพราะมันปลอม ถ้าเป็นของดีของดี ธนบัตรใบละบาท ห้าบาท สิบบาท ร้อยบาท พันบาท จริงทั้งนั้น ใช้ได้ทั้งหมด คุณภาพของมันรับรองๆ ไปตามคุณภาพของตัวเอง รับรองตัวเองไป ห้าบาทรับรองห้าบาท หนึ่งบาทรับรองคุณภาพหนึ่งบาท เป็นร้อยเป็นพันบาทรับรองไปหมดเลย นี่เป็นของจริง

ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมากเท่าไรก็ไม่มีคำว่าเฟ้อ ถ้าเป็นของปลอมเข้าไปนี้ ใบละร้อยละพันเท่าไรก็ตามเถอะ กองเท่าภูเขา ก็เฟ้อทั้งนั้น ปลอมทั้งนั้น ใช้ไม่ได้เลย นี่ละพระที่ใช้ไม่ได้ที่น่าดูไหม พวกที่ใช้ได้พวกที่เป็นพระดีก็รังเกียจกัน เมื่อรังเกียจกันแล้วก็แตกก็แยกกันเป็นคนละฝักละฝ่ายอย่างนั้นเอง เรื่องของโลกของธรรมเวลานี้กำลัง ชุลมุนวุ่นวายในเมืองไทยของเรา ทางโลกก็อย่างที่เห็นนั่นแหละเป็นยังไง ทางธรรมก็ดังที่เห็น ที่นี้ผู้ที่เป็นคนดีพระดีก็อยู่ลำบากเพราะทะเลาะกัน กระทบกระเทือนกัน ตลอดเวลา ส่วนมากคนที่ดีนั้นมักเสียเปรียบๆ คนชั่วเสมอ คนชั่วมันมีแต่จะเอาเปรียบๆ คำว่าแพ้ใครไม่มีคนชั่ว มีแต่จะเอาชนะตลอดเวลา คนชั่วพระชั่วเป็นอย่างนั้น คนดีก็เดือดร้อนละซิ พวกกันเข้าใจเสียเรื่องศาสนา

อย่างที่ตั้งมหาเถรสมาคมเวลานี้มีความหมายอะไร บอกชัดๆ เลย บอกว่าพระท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่รับรองมหาเถรสมาคม เพราะมีมหาโจรอยู่ในนั้น และหัวหน้าก็เป็นมหาโจรอีก แล้วจะเอามาเป็นที่เคารพนับถือได้ยังไง ท่านปิดท่านไม่ยอมรับ สั่งอะไรมาท่านก็ไม่ปฏิบัติตาม เรียกว่าท่านไม่ยอมรับ ไม่ปฏิบัติตาม ถ้าหลักใหญ่คือมหาเถรสมาคมคืออยู่ สั่งอะไรมาปฏิบัติตามหัวหน้าๆ เพราะสั่งด้วยความชอบ

ธรรม ไม่ชอบธรรมแล้วไม่ปฏิบัติตาม เป็นอย่างนั้นนะ จะว่าอะไร หัวหน้าวัดก็เหมือนกัน หัวหน้าวัดต้องเป็นแบบฉบับที่ดี จะสั่งสอนอะไรได้ทั้งนั้นในวงวัดของตัวเอง เพราะเป็นผู้ดี ใครขัดคำสั่ง คำสั่งเป็นธรรมมาแล้ว ใครขัดเป็นความผิดแล้ว เตือนออกจากเตือนเอาไว้ไม่อยู่ อัปเปหิ ชั้ๆ เป็นอย่างนั้น

ถ้าหากหัวหน้าวัดเป็นคนโกโรโกโสเลวทราม ใครเขาก็ไม่ฟังเสียง ไม่ว่าผู้ใดพระในวัดไม่ฟังเสียงไม่ปฏิบัติตาม เพราะคำสั่งไม่ชอบธรรม ถ้าคำสั่งชอบธรรมแล้วใครขัดความชอบธรรมผู้นั้นเป็นคนผิด ตักเตือนสั่งสอน จากนั้นเอาไว้ไม่อยู่ชั้หนี นั่น อยู่ด้วยกันก็ต้องมีระเบียบอันติงามต่อกัน ถ้าต่างคนต่างขัด ต่างคนต่างปฏิบัติเอาตามชอบใจนี้ไม่ได้ สำหรับพระแล้วไม่ได้นะ ชัดกันอย่างนั้นละ

ที่นี่ย่นเข้ามาหาตัวของเราทุกคน ๆ อันนี้พูดกระจายออกไปภายนอก รวมเข้ามาสู่ภายในคือตัวของเราแต่ละคน ๆ มันมีกาฝากมหากภัยอยู่ในใจทุกคนนั่นแหละ เราคิดจะทำความดีความดี ความชั่วมันเข้ามาแล้ว มาทำความก็ดกกันหรือก็ดขวางไม่ให้ทำ ถ้าเป็นทางชั่วแล้วมันเปิดทางให้ทำ ๆ นี่ตัวมหากภัยคือกาฝากมหากภัย มันอยู่ในใจของทุกคน เราเสียเพราะกาฝากนี้ละทุกคน ทำความดีไม่ได้เพราะกาฝากมีกำลังมากกว่า มันบีบบังคับคนให้ทำดีไม่ได้ ต้องทำชั่วไปตามมัน สุดท้ายก็มีแต่คนชั่ว เขาก็ชั่วเราก็อ้าง มีจำนวนเท่าไรชั่วด้วยกันหมดหาความหมายไม่ได้ทั้งประเทศ

เพราะฉะนั้นจึงต้องปฏิบัติให้เป็นคนดี อยู่คนเดียวก็สงบเย็นใจ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สำหรับฆราวาสก็เหมือนกัน อยู่ในครอบครัวผิวเมียยอมฟังเสียงกัน เมียก็ตามผัวก็ตามเอาหลักความจริงเป็นเกณฑ์ ไม่ว่าจะผัวเป็นใหญ่เมียเป็นใหญ่ เอาความถูกต้องดีงามเอาเหตุเอาผล เอาบรรดเอาธรรมเป็นหลักเกณฑ์เป็นใหญ่ เมื่อต่างคนต่างน้อมเข้าสู่บรรดสู่ธรรมแล้ว ผัวกับเมียก็ไม่ทะเลาะกัน ไม่ปิ่นเกลียวกัน ผัวก็ยอมรับในทางที่ถูกที่ดี เมียก็ยอมรับ ใครพูดผิดพูดถูกยอมรับกัน เมื่อต่างคนต่างยอมรับแล้วอยู่กันได้ตลอดวันตาย ลูกเต้าหลานเหลนก็ถือพ่อแม่ซึ่งเป็นแบบพิมพ์นั้นเป็นคติตัวอย่างได้ดี แล้วก็ เป็นลูกหลานเหลนที่ดีต่อไป

ถ้าพ่อแม่โกโรโกโส ลูกก็เป็นทุกข์ มีหน้าซ้ำยังโกโรโกโส ความโกโรโกโสของพ่อแม่ของแม่นั้น ยังเป็นความสกปรกเปรอะเปื้อนไปถึงลูกหลานเหลนไปหมด เลยกลายเป็นลูกหลานเลวทรามไป ให้พากันจำ น้อมเข้ามาสอนตนให้สอนอย่างนี้ อย่าวว่าแต่คนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี ตัวของเจ้าของไม่ดีไม่ถูก แล้วไม่ดูเลยดูเจ้าของ ดูแต่คนอื่น ก็เลวไปตลอดคนประเภทนั้น หากดูแต่โทษของเขาโทษของตัวเต็มหัวใจ เต็มกิริยาอาการทุกอย่างไม่ดู อย่างนี้ผิด ดูเขาก็ดูเพื่อเป็นคติ ดูเราก็ดูเป็นคติตลอดไป พากันจำเอานะ ดูนอกดูในดูให้เป็นประโยชน์

การปฏิบัติถ้าถูกตามหลักธรรมหลักวินัยแล้วเย็นทั่วกันหมด พระในวัดนี้มีกึ่งองค์ เป็นแบบพิมพ์อันเดียวกัน เดินไปตามร่องรอยของศีลของธรรมของวินัยอย่างเดียวกัน แล้วราบรื่นดีงาม พบกันสนิทสนมตายใจกันได้ทันที ๆ ถ้ามีสิ่งเคลือบแฝงเช่นกาฝาก ความเป็นภัยแฝงเข้ามาแล้ว คนนั้นไม่มีใครสนิท พระท่านก็ไม่สนิทผู้เช่นนั้น ไม่อยาก คบค้าสมาคม จากนั้นก็กระเทือนออกไปถึงตักเตือนกันแล้วขับไล่กันออกไป ให้ยัง เหลือแต่ความดีคนดีอยู่ด้วยกัน ให้พากันปฏิบัติเอานะ เวลาที่เราอยู่ที่นี่ก็เพราะความ ชั่วกาฝากอยู่ในใจของเรา มันพาให้สติให้ตื่นอยู่ตลอดเวลา ให้ชำระอันนี้ออกให้อยู่ใน ความพอดีคือธรรมเราจะสงบใจ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ

วันหนึ่ง ๆ ถ้าเป็นวันราชการวันเปิดราชการเรามากไม่ได้อยู่ ไปช่วยโรงพยาบาล โรงนั้นโรงนี้ ส่วนโกดังนี้ก็เปิดไว้เลยเต็มโกดัง โรงพยาบาลโรงไหนจะมารับไปได้เลย มีสองประเภท ประเภทธรรมดา ประเภทให้เป็นพิเศษก็มี ถ้าไกลให้เป็นพิเศษ นี้เราก็ บอกขอบเขตไว้ อุบลฯ โคราช อุดรดิตถ์ เหล่านี้ให้เป็นพิเศษทั้งนั้น ไม่ว่าโรงไหนมาให้ เป็นพิเศษ พิเศษนี้จะเพิ่มสิ่งของที่ให้นั้นจำนวนเท่านั้น ๆ เสมอกันหมดพิเศษ แล้วให้ ธรรมดาาก็ให้เสมอกันหมด นี่เป็นปรกติของวัดนี้ที่ปฏิบัติต่อโลกอยู่เวลานี้ โกดังเหล่านี้ เปิดตลอดเวลา โรงพยาบาลไหนมาได้ทั้งนั้น ๆ ถ้าเป็นธรรมดาาก็ให้เป็นธรรมดา มาต้อง ทราบว่ามาจากจังหวัดไหน ถ้าใกล้ก็ให้ธรรมดา ถ้าไกลแล้วมาเท่าไร ก็โรงก็ตามในเขต จังหวัดนั้นให้พิเศษทั้งหมด

เมื่อวานนี้ก็ดูว่าทางจังหวัดตากเขาก็มา อำเภอมะละมาดหรืออะไรเขามา นี่ เมื่อวานนี้ดูมีโรงเดียวมา เลยถาม แม่ระมาดอยู่จังหวัดตาก แล้วได้ให้พิเศษไหมล่ะเราถาม ให้ นั้น ถ้าว่าไม่ได้ให้แล้วจะเอาละนะกับพระ ก็จังหวัดตากกับอุดรดิตถ์เหล่านี้มันไกล กว่ากันขนาดไหนยังจะให้เป็นธรรมดาแล้ว พระองค์นี้จะถูกขนาบเข้าใจไหม ที่นี้ว่าให้ พิเศษ เอ้อ เอาละผ่าน คือเราสั่งไว้หมดทุกอย่าง จริงจังทุกอย่างด้วย เราไม่ได้ทำ เหลาะ ๆ แหละ ๆ อะไร ๆ จริงหมด ถ้างได้สั่งแล้วให้ถือเป็นความจริงทุกอย่าง อย่างที่ เรารู้ว่าโรงพยาบาลธรรมดาโรงพยาบาลพิเศษนี้บอกไว้หมดเลย

เช่นอย่างชัยภูมินี้ให้พิเศษเพียงสองโรง อะไร (เทพสถิตกับภักดีชุมพลครับ) เออ ภักดีชุมพล เทพสถิต อันนี้ไกล เราไปเราตั้งเข็มไมล์ไปเลย จนกระทั่งถึง โรงพยาบาลเทพสถิต ๓๓๔ กิโลเมตร เทียบจากนี้ไปโคราช ผ่านโคราชไปถึงอำเภอสว่างแดนดิน ๓๓๔ กิโลเมตร ที่เราไปเทพสถิตเท่ากับผ่านโคราชไปถึงอำเภอสว่างแดนดิน ๓๓๔ กิโลเมตร เทพสถิตนี้ ๓๓๔ อันนี้ให้เป็นพิเศษ สำหรับโรงพยาบาลในเขตจังหวัดชัยภูมิ ให้สองโรงนี้เป็นพิเศษ นอกนั้นให้เสมอกัน หมด สั่งยังงี้เป็นยังงั้น ถ้าโรงพยาบาลเหล่านี้มาพระต้องให้เป็นพิเศษ เราสั่งไว้ตายตัว

ไม่เคลื่อนคลาด ถ้าลงได้สิ่งอะไรแล้วแม่นยำๆ เคลื่อนไม่ได้ พระองค์ไหนทำให้เคลื่อนองค์นั้นละ

เอาจริงเอาจังนะ ใครเคลื่อนก็เอาแบบนั้น เราเคลื่อนก็แบบเดียวกัน อย่าว่าแต่ว่าคนอื่นเคลื่อน ถ้าเราเคลื่อนเราผิดเราก็ยอมรับทันที จะยกตัวอย่างให้ท่านทั้งหลาย ฟังคงจะไม่ได้ยินกันละมัง ผู้ได้ยินซ้ำๆ ซากๆ ก็มี มีวันหนึ่งเราเป็นบ้า บ้าของเราขึ้น เราทำอะไรอยู่ก็ไม่รู้เรามองดูนาฬิกา เข้าใจว่าเป็น ๔ โมง ๒๐ นาทีแล้วเข้าใจงั้น มองดู โถ ตาย โดดลงไป คือแต่ก่อนทำข้อวัตรปฏิบัติเสมอพระณเร ตีไม้ตีไม้ทันเรา การทำ ที่นี้พอมองดูนาฬิกา โอ้ นี่มันปาเข้าไป ๔ โมง ๒๐ นาที ก็โดดผิงลงไปก็ได้คว่า ได้ไม่ตาดกवादไม่ตาดออกมาๆ พอออกมาถึงศาลาไม่เห็นพระณเรปิดกवादเลย

ตามธรรมดาออกมาที่พระณเรจะเต็มแล้วกवादออกมารวมกัน วันนั้นไม่เห็นพระณเรสักองค์ แล้วมีณเรหนึ่งณเรจรวัดมันอยู่นี้แหละมันก็ถูกพระไอนี้ มันเป็นณเรอยู่ นี้ ไปก็ณเร ณเร มันเป็นอย่างนี้ถึงเวลาปิดกवाद ทำไมถึงไม่เห็นใครมาปิดกवाद พระทั้งวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ แล้วใครจะไปกุสลาใครเมื่อมันตายหมดแล้ว ว่าจันนะ ถึงเวลาแล้วทำไมไม่เห็นปิดกवादมันยังงั้นกัน ณเรคงจะรำคาญตาเห็นเรากवाद ออกมานั้น ณเรก็เลยเอาไม้ตาดไปกवाद แกคงรำคาญตาแก็ แล้วก็ชู้ณเรอีกนะ จากนั้นก็ไล่เบียหาณเร มันเป็นอย่างนี้ถึงเวลาแล้วจึงไม่ปิดกवाद

ณเรบอกว่า ฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที เราคิดว่าเดี๋ยวนี้มัน ๔ โมง ๒๐ นาทีแล้ว บ้าของเรามันออกแบบนั้น แล้วก็เอาเจ้าของเป็นบ้าออกมา ปิดกवादออกมา พอมาถึงนี้ เห็นพระณเรเจียบ ขึ้นละนะที่นี้ เหนอ ณเรเป็นอย่างนี้ขึ้นเต็มเหนียวเลย พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ แล้วใครจะไปกุสลาใคร ไล่เบียณเร ณเรแก็รำคาญแก็เลยบอกว่า คือแก็ออกมาปิดกवादเห็นเรากवादออกไป มันฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที เหนอๆ ขึ้นเลยนะที่นี้ เอาอีกละนะ เอาว่าอีกที่นะ มันฟังบ้ายโมง ๒๐ นาทีเท่านั้น หือ ถ้าจันสั่งพระให้หยุดหมดนั้นเห็นไหมเด็ดเหมือนกัน ต้องสั่งพระให้หยุดหมด เดี่ยวไม่จันมันจะเป็นบ้าไปด้วยกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าของเรา เราก็กลับเลย นี้ก็อย่างนั้นแล้ว

นี่เรียกว่าธรรมเข้าใจใหม่ ใสเปรี๊ยะๆ กับลูก พอเห็นเจ้าของผิดแล้วก็หยุดๆ ก็เปรี๊ยะแบบเดียวกัน พอเสร็จแล้วให้หยุดมันจะมาเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าของเรา ก็ปัง ณเรแก็คงอดหัวเราะไม่ได้ คงจะเล่าให้พระณเรฟัง วันนี้อาจารย์เป็นบ้า มาเปรี๊ยะๆ เราฟ้อๆ ทราบเรื่องราวแล้วก็บอกให้พระหยุดทั้งวัดอย่างเด็ดขาด ท่านบอกว่า ท่านจะไปแก้บ้าของท่าน แล้วไปเลย นี่เป็นธรรมเข้าใจใหม่ เรื่องธรรมต้องเป็นอย่างนั้น พอโดนเจ้าของเข้าเจ้าของก็ต้องเป็นแบบเดียวกัน ธรรมเสมอเป็นอย่างนั้นแหละ นี่เรียกว่าธรรม ไม่เข้าใครออกใคร ใครผิดบอกว่าผิดทันทีๆ เลย จะมาถือว่าเราเป็นใหญ่

อย่างนั้นไม่ได้ ผิด ใหญ่ก็จริงแต่ชื่อแต่ความผิดนั้นนะ ใครผิดละ ก็ผู้ใหญ่นะผิดจะเป็นใครผิด ไอ้ปู้ก็มันไม่ได้ผิด จะไปหาเรื่องไอ้ปู้ก็ได้ยังไง มันก็เป็นไอ้ปู้ก็ของมันอยู่อย่างนั้นแหละ เข้าใจหรือปู้ก็ มีหมาตัวหนึ่งอยู่นี้ชื่อมันไอ้ปู้ก็

เมื่อวานนี้เห็นการ์ตูนเขามาเมื่อวาน เรายังถามหาอยู่นะนั่น การ์ตูนที่เขาเอามาออก เขาเขียนว่า หลวงตา แต่เขาไม่ทำรูปเหมือนเรา ความจริงก็คือเรานั้นละ คำว่าหลวงตาเขาทำรูปมีศีระะแหลมๆ หน่อย เพื่อให้ผิดจากสภาพเดิม อันนี้ควรเขียนเพิ่มเข้าอีกข้างล่าง เอามาเขียนอีกมันบกพร่อง บกพร่องยังไง คือเขาเขียนการ์ตูนเป็นการ์ตูนตลก การ์ตูนตลกนี้เราก็เป็นตัวตลกเหมือนกันใช้ไหม มันบกพร่องตรงนี้ให้เขียนข้างล่างนี้ไว้ เอาว่ามาผู้กำกับ เอาไปประหารเอาว่า

(เสียงต้อแบบเป่าบู้จนถึงจะขลังครับ เสียงต้อห้าวๆ แบบเป่าบู้จั้น นี่หลวงตานะสะ เอาไปประหาร แล้วชี่มานี้เลย เพชฌฆาตก็มาเอาไอ้เจ้าวิษณุไปเลย เจ้าวิษณุแหกปากร้องชี่มือมาที่หน้าสี่เหลี่ยมนี้ บอกว่าประหารผมคนเดียวแล้วหมอนั่นละ ชี่มาหน้าสี่เหลี่ยม) ประหารผมคนเดียว หมอนั่นนะทำไมไม่ประหาร เราเลยต่อให้อีกเอาไว้วันพรุ่งนี้ เข้าใจหรือเราต่อการ์ตูนนี้ เอาไว้วันพรุ่งนี้ เขียนนี้ไว้ด้วยนะ เอาไว้วันพรุ่งนี้ตรงนี้ เราก็ักตลกเหมือนกัน จึงต้องตลก ตลกอันนี้เขาบกพร่องตรงนี้เราเสริมให้ เอาไว้วันพรุ่งนี้ รอวันพรุ่งนี้ มันขบขันดี เอาเท่านั้นละนะ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz